

O

OLORS, *ets* (Artà, Mall. 13, g-8)

Antoni Gili Ferrer¹ registra *Solor* l'any 1420; la sort de *Solor* en 1422; alqueria *Solor* l'any 1425; en 1431 apareix registrada alqueria de *Solor* a l'inventari de Mateva, viuda de Joan Totesaus. Lliteras ja troba «alq. *Solors*» documentada l'any 1283 (admetent, qui sap si amb raó, que abans se n'havia dit *Beni-olatx* o *Beni-holotx*).²

Despuig posa *Olors*. És ben concebible que sigui allò que sembla: paratges plens de vegetals olorosos, però no podem excloure, suposant que sigui mossàrab, que sigui un duplicat del català *alous*, germànic ALÖD. Que es conserva en molts rodals dels nostres països com a nom de masos i de grans possessions. Entre molts, fem memòria d'els *Alous* (əlz əlós), gran massia garrotxenca entre Oix i Pera (per a un *Leucàrcar* antic de Peralada ALOD CARCĀRUM, veg. l'*Onom. Cat.* s. v.).

Crida, però, l'atenció, en gran manera, que en totes 5 grafies del nom mall. ant., la de 1283 i les 4 del 1400) hi hagi constantment S-: costa de creure, llavors, que aquesta S- sigui la de l'article, aglutinada, majorment havent d'ésser, aquesta, sonora; car és ben difícil d'admetre que no fos sorda la representada per la unànime grafia amb S- (mai Z-); en canvi no és inversemblant que havent-se pluralitzat (com a nom de partides múltiples) en *Solors*, en dir 'a *Solors*', pronunciat *soló(r)s* (encara que fos amb s sorda), això s'alterés en əz olós, per etimologia popular.

Partint d'aquest raonament, es pregunta, doncs, Coromines si no podria haver-hi aquí un nom pre-romà, afí del de SULIAR (> *Sóller*) i SILUAR

1. Antoni GILI FERRER, *Artà en el segle XV* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1983), p. 172.

2. *Artà, segle XIII*, p. 199. En *Artà XIV*, 27, 298, afirma que abans era *Ben-Olotx* i *Beni-Holotx*: notam escèpticament que són NPP, no de lloc; problemàtic que els noms dels tals moriscos (fins admetent que no siguin noms suposats) tinguin res a veure amb el de l'antiquíssima alqueria.